

CEDOC
FONS
A VILADOT

front g ensenyant

Butlletí dels Comitès d'Acció d'Ensenyants maig 1973. Preu 10 pts.

11 de Maig

El primer de maig és la jornada de lluita en que tota la classe obrera del món manifesta la seva força i unitat enfront del capitalisme.

L'augment de la consciència d'opressió en el moviment obrer i en tots els altres sectors populars s'ha traduït en una mobilització progressiva contra la opressió franquista.

Els ensenyants de Catalunya hem demostrat aquest curs lluitant als centres, amb els pares, als barris, en assemblees, manifestacions, etc., la nostra consciència d'opressió, la nostra capacitat d'organització i de resposta, el nostre rebuig a la llei d'Educació. La lluita ens fa veure que és per aquí per on hem de continuar: la coordinació de tot el moviment ensenyant.

Creiem també important coordinar la lluita dels ensenyants amb la dels altres sectors organitzats, com és el moviment obrer, o amb els que tot just comencen. Per això presentem en aquest número de Front Ensenyants el comunicat de l'Assamblea d'Intellectuals Catalans celebrada el 14 d'abril de 1973, i l'informe sobre la repressió a l'ensenyament aprovat a la mateixa Assamblea, en l'elaboració de la qual hem participat. La lluita unitària és fonamental per avançar en la consecució dels nostres objectius com a classe i com poble.

Davant la jornada de l'11 de Maig manifestem publicament les reivindicacions essencials per aconseguir un autèntic ensenyament popular.

lluitem ara

- per L'ESTABILITAT LABORAL
- per la SUPRESSIÓ DE TOTS ELS CONTROLS EXTRA-ACADEMICS com a punts de partida pel millorament de la nostra situació laboral.

exigim

- L'ESCOLARITZACIÓ TOTAL I EFECTIVA i en condicions pedagògicament acceptables.
- la GRATUITAT DINS L'ESCOLA PÚBLICA
- LLIURE ÚS DEL CATALÀ A TOT L'ENSENYAMENT

A totes aquestes reivindicacions s'han de sumar-hi les que la classe obrera exigeix, i que són també nostres, imprescindibles per el lliure desenvolupament de les classes populars en la lluita per la instauració de les llibertats democràtiques:

- llibertat d'expressió i d'informació
- llibertat d'associació
- dret de vaga

PARTICIPEM A TOTS ELS ACTES DE PROTESTA, ORGANITZEM I COORDINEM LES LLUITES ALS CENTRES, BARRIS, POBLES ... , PARLEM D'AQUESTES REIVINDICACIONS AMB ELS PARES

NO A LA REPRESSIÓ ! SOLIDARITAT OBRERA

1 DE MAIG 1973

ASSEMBLEA D'INTELECTUALS

L'ASSEMBLEA PERMANENT D'INTELECTUALS CATALANS s'ha reunit en sessió plenària el 14 d'abril, aniversari de la proclamació de la REPUBLICA, per tal d'examinar la gravíssima situació produïda pels darrers esdeveniments polítics

Ha estat analitzada la situació en els següents sectors: moviment obrer - principalment la lluita dels obrers de SANT ADRIÀ i l'assassinat de l'obrer MANUEL FERNANDEZ MARQUEZ - moviment universitari - especialment les torturades de què ha estat objecte, entre altres, l'estudiant Josep Alduig Aldea - ensenya - ment, advocats i col·legis professionals. Totes les informacions rebudes ens mostren que, davant de l'increment en la lluita de la classe obrera i dels altres sectors populars, el règim ha augmentat fins a extrems gravíssims els seus mecanismes agressius i repressius, tant a nivell legislatiu com policíac.

En aquest sentit, l'Assemblea creu necessari denunciar els fets següents:

- 1.- L'assassinat com a mètode cada vegada més freqüent per reprimir el moviment obrer i popular en l'exercici dels drets legítims de reunió, manifestació i associació. No es tracta de fets esporàdics, sinó d'una política deliberada i sistemàtica, explicitada pel mateix ministre de la Governació en el seu discurs a les Cortes i aplicada en la ja llarga llista de víctimes de la repressió (Granada, País Basc - Euzkadi, Eibar etc ... - Madrid, SEAT, Ferrol, Santiago i Sant Adrià).
- 2.- El procés iniciat contra Camacho i els seus companys pels quals el fiscal demana 161 anys de presó per fets que en altres països són no solament legals sinó que estan protegits per la Constitució.
- 3.- La pràctica sistemàtica de la tortura per part de les forces repressives que en alguns casos - com el de l'estudiant Miquel Josep Anduig - arriba a posar en perill la vida dels detinguts.
- 4.- L'actitud de les empreses que, com en el cas de COPISA, demanen la intervenció de la policia en els seus conflictes amb els treballadors i són, per tant, primers responsables en la repressió amb totes les seves conseqüències (morts, ferits, detinguts).
- 5.- L'autèntic estat d'excepció que, amb la presència permanent de la policia, regeix la vida universitària, sobretot després de la promulgació dels darrers decrets de control polític d'estudiants i professors.
- 6.- El Projecte de Llei que pretén regular les activitats dels Col·legis Professionals, per tal de suprimir en aquestes institucions qualsevol vestigi de vida democràtica.

D'aant d'aquesta situació, l'ASSEMBLEA ha pres els següents acords:

- 1.- Adreçar una carta oberta als obrers de COPISA, SADE, CONTROL Y APLICACIONES Y VINCO.
- 2.- Promoure una campanya de solidaritat econòmica amb els reprasaliats d'aquestes empreses.
- 3.- Fer públic un document sobre la repressió en l'ensenyament.
- 4.- Fer públic un document sobre la repressió contra els advocats Albert Fina, Montserrat Avilés i Ascensió Solé.

5.- Donar la màxima difusió pública al "Dossier sobre la repressió".

Finalment l'Assemblea es creu en el deure de fer una crida a l'opinió pública perquè sigui exigida responsabilitat criminal al ministre de la Governació, al governador Civil de Barcelona i als autors materials d'assassinats i tortures. També cridem tots els intel·lectuals i professionals del nostre país a desengotllar les seves pròpies lluites com a forma més idònia d'expressar la seva solidaritat amb la classe obrera, sobretot en la perspectiva del primer de maig. Creiem que aquest és el camí per arribar a l'enderroament de la dictadura i al restabliment de les llibertats democràtiques i nacionals.

14 d'abril de 1973

LA REPRESSIO EN L'ENSENYAMENT

El sistema educatiu, reflexe de l'estructura classista de la societat espanyola, és essencialment repressiu en tres aspectes fonamentals:

- 1.- Repressió mitjançant la progressiva eliminació de les capes treballadores del procés d'educació.
- 2.- Institucionalització de la desigualtat de condicions amb què les diverses capesses capes de la població reben l'educació.
- 3.- Inculcació i control ideològic.

Els mecanismes legals de selecció i els condicionaments socio-econòmics, determinen l'estructura classista d'aquesta societat, reserven automàticament l'ensenyament - especialment el Batxillerat Superior Polivalent i l'Universitari - als fills de les classes dirigents.

Resenyem breument aquests mecanismes que comencen des de la primera infància:

- un ensenyament pre-escolar infradotat i no gratuït.
- un EGB dotat d'un sistema d'avaluacions i recuperacions que consagra la marginació dels menys dotats i el seu fracàs escolar, i quedant esemboca en dues titulacions diferents, una destinada als treballadors que ingresse- ran en la Formació Professional de primer grau i l'altra pels dotats econòmicament i intel·lectualment que puguin pagar el B.U.P. (no gratuït).
- la formació universitària (que serà com el BUP a preu de cost) prèveu una sèrie de nivells intermedis que proporcionin els futurs quadres subordinats i reserva a un nombre molt reduït d'individus (els que arribaran a la llicenciatura i al doctorat) els càrrecs directius de la societat.

El procés de selectivitat queda reforçat per la desigualtat de condicions que presenten els centres escolars: nombre d'alumnes per classe, espai dels locals, ubicació de l'escola, nivell de preparació del professorat, mètodes pedagògics ... i per les diferents categories de centres: estatals, privats, religiosos.

Aquesta intensa selecció social ve acompanyada d'una forta repressió ideològica, expressió de caràcter reaccionari de classe dels grups dominants, als següents nivells:

- a) a nivell de mètodes i continguts: autoritatisme, ensenyament es colàstic i acrític, la religió com a matèria obligatòria, conservació d'una assignatura de política oficial, orientació fortament reaccionària dels programes, desvinculació envers la realitat nacional envoltant, que no es limita al simple desconeixement de la llengua i de la cultura sinó que comporta una tasca de deformació sistemàtica d'aquesta realitat.
- b) a nivell d'una selecció política rigurosa del professorat: jurament de fidelitat als "Principios del Movimiento", llei de funcionaris, certificats penals i de "bona conducta", certificats de la parròquia, del director, reglament de càstigs de l'Ordenament Laboral de l'Ensenyament no Estatal, etc, etc ...

Avui la repressió més directa es portada en el terreny universitari amb la política de tancament de facultats, ocupació d'aquestes per part de la policia i ultimament pel decret "d'estat d'excepció universitari" que preveu una intervenció encara més directa del govern en el nomenament i cessació de totes les autoritats, la formació d'un Consell de Disciplina que actua verbalment i sumaria contra estudiants i professors, i una sèrie de mesures d'urgència amb les quals es pretén facilitar la implantació de nous plans d'estudi més restrictius (en quant al nombre d'assignatures, de professors necessaris i d'alumnes que seran acceptats).

SOBRE ELS ENSENYANTS

La repressió sobre els ensenyants es centra en dos aspectes principals:

- a) el control polític
- b) les condicions de treball

Aquests aspectes de la repressió actuen de manera selectiva, en funció de les múltiples categories en que estan dividits els ensenyants que treballen en un mateix sector i que realitzen la mateixa feina. Es reprimeix amb més intensitat les categories menys qualificades, que són les més susceptibles de mobilitzar-se, com són els interins d'institut, que necessiten d'un certificat de bona conducta anual.

a) control polític

Per a tots els ensenyants del sector estatal el control polític comença ja per un compromís d'adhesió als "Principis Del Movimiento".

Per als professors d'Universitat aquest control ve reforçat per la creació del Consell de Disciplina (aquest any ja ha fet 50 expedients a professors no-numeraris de la Universitat de Madrid).

Per als professors d'Instituts si són interins el control es fa cada any. Del certificat de bona conducta -tramés pel governador civil, del certificat del director del centre i dels penals, depèn tenir o no opció al lloc de treball per a l'any vinent.

Pel que fa als mestres estatals i titulars d'altres estaments (com són catedràtics d'universitat, d'instituts, agregats) el control s'efectua pel sistema de contractació (oposicions)

Al sector de l'ensenyament privat, l'exigència d'aquests certificats encara no s'ha generalitzat, però l'Ordenament Laboral sosté qualsevol mida repressiva per part del director del centre.

b) condicions de treball

La inestabilitat en el lloc de treball és una condició comuna a tots els ensenyants, i constitueix una eficaç arma de control sobre els mateixos. L'actitud i opinió política d'un ensenyant, al marge de la seva competència professional pot ser utilitzada per fer-li perdre el seu lloc de treball, per la qual cosa és suficient no renovar-li el contracte anual.

Per als ensenyants del sector privat, l'estabilitat està amenaçada per:

1.- l'existència de l'article 18 de l'Ordenança laboral, segons el qual poden ser destituïts en el seu lloc de treball per un membre de l'Ordre religiosa propietària del centre o per un familiar del director que posseeixi una titulació idònia.

2.- les disposicions del Ministeri del Treball, que fan que a la majoria dels casos, quan un ensenyant és expulsat d'un centre i la Magistratura sentència l'acomiadament com a improcedent, és de tota manera l'empresa la qui té l'opció entre readmissió i indemnització ja que els centres acostumen a tenir menys de 50 treballadors.

REIVINDICACIONS GENERALS

Com s'ha pogut constatar en l'anàlisi anterior, les mesures repressives en l'ensenyament, prenen formes molt diverses i específiques segons els estaments.

Així, els ensenyants, directament afectats per aquest enduriment - cada dia més progressiu - en la política educativa han lluitat per exigir - en vagues com la del dia 6 de març, assemblees, etc ... - aquests punts reivindicatius unitaris:

- Supressió de les categories entre els ensenyants que realitzen un mateix treball.
- Augment de salaris, que assegurí la satisfacció de les necessitats vitals, culturals i tècniques dels ensenyants.
- Anul·lació total dels certificats o d'altres mesures repressives indirectes a l'hora d'accedir en els llocs de treball.
- Estabilitat laboral amb contractes indefinits sense clàusules que vulnerin els drets dels ensenyants: sindicació i seguretat social en les mateixes condicions que la resta dels treballadors.
- Reconeixement del dret dels ensenyants, pares i alumnes a intervenir directament en la política educativa (plans d'estudi, programes ...)
- Reconeixement de les llibertats d'expressió, d'informació, d'associació i de vaga i de les conseqüències que té en l'ensenyament el dret d'auto-determinació dels pobles.

Reivindiquem un ensenyament públic com a únic mitjà de garantir:

- l'escolarització total, no sols formal i la gratuïtat efectiva, doncs l'escola solament s'ha de pagar una vegada, al pagar els impostos.
- que s'imparteixi en condicions d'igualtat per a tothom: mitjans adequats i mateixa qualificació dels ensenyants. Això repercutirà en el millorament i la qualitat de l'ensenyament.
- El reconeixement del dret d'igualtat d'oportunitats - problema que afecta principalment a les classes treballadores.
- i finalment el dret a rebre l'ensenyament de la cultura pròpia i en la llengua materna.